

hranilnizo napraviti in uzhenzam prav vshivo pred ozhi pošlavim potrebnino varzhnosti in povém, kakó krajzer krajzerju pripomore. Ta in uni je vbosih štarifhev, pa varzhnost ga je obogatila, takó snamo tudi mi h premoshenju priti, zhe fmo le marljivi in varzhni.

Lonzhar prinefe sverhano kripo (kofh) hranilniz, ki jih med sto in petnajst uzhenzov rasdelim in jim velim, fledni krajzer, ki ga priflushijo ali kje vdar dobijo, hraniti. Nar boljši gospodarje zhem pri fholarški fkufhnji (sprafhovanju) ali zlo v novizah pohvaliti in fhe kakšno drugo vefélje jim pripraviti, in od tega zhaša ni bilo fladkoritnika ne igravza med uzhenzi viditi.

Po fholarški fkufhnji fmo hranilnize po redi raskovali in vfazimu uzhenzu njegov saklad na roke nafhteli.

Od binkufhtne fabote do 9. Kimovza je to sberilo terpelo; nar vezh fi je perdobil Franze Apat 8 gold. — Martin Apat 5 gold. in 25 kr. — Šrebre Joshefa 4 gold. in 24 kr. — Šamonik Franze 3 gold. in 27 kr. v frebri. Nar uboshnifhiga uzhenza je bil saklad pa le dva krajzerja v kotlovini, in vfih uzhenzov pa *) fkup 87 gold. 22 kr. v frebri.

Kdo bi fi bil miflil, de bi pri krajzerjih v treh mefzih tak lep isnefik dotekel? Bres te naredbe bi gotovo vezhidel prihodkov bilo sapravljenih, ki sdaj otrokam in štarifhém vefélje vsrokujejo.

Sopet dobi vfaki uzhenz hranilnizo s opomnikom, novi saklad do prihodne fholarške fkufhnje fi sberati, in takó sa fvoj shivi dan varzhnosti fe vaditi.

P. Musy., uzhitej.

Nekaj od Slovincov.

(Na dalje.)

9. Ali se sme govoriti od starih časov, kakó je nekadaj bilo? — Ali ni morebiti greh, kadar si kaj povém o slovenskih Sibil, od žalikžen? — Jaz mislim, da to ni celo nič kriviga. — Saj se učeni ljudje nalaš učijo dogodivšin (zgodovin), pa še nisim slišal, da bi to prav ne bilo; še le hvalijo jih, da so učeni, kér znajo praviti, kako se je nekadaj na svetu godilo. — Kar je drugim lepó, ne obračaj Slovincu na gerdó! — Kaj? Ali se ne učijo ljudje cele bukve od rimskih in gerskih krivih bogov (malikov)? To ne storijo, da bi na njih verovali, temuč samo, da véjo, kaka je véra bila starih Rimljanov in Gerkov. Sami pa ostanejo terdni kristjanje. Ali ni taka? Obhodil sim se s Slovinci na Krajskim, Štajerskim, Koroškim in Goriškim — pa kolikor jih jaz poznam, nikoli ne verjamem, da bi bil iz med nas kdo tako neúmen, da bi Sibilo ali belo ženo, kakor kako boginjo molil; ali kakor svetnico častil, klečal in zdihoval: „Sveta Sibila prosi Boga za nas!“ Slovenec sicer kadaj reče: To in to je že Sibila rekla, postavim: da mora turšico, ali podzemljice posajati o mladi ali o stari luni; pa to hoče samo reči: že nekadaj so ljudje takó delali. Taka beseda je takó malo kriva, kakor, ako bi človek rekel: bo lépo ali gerdó vreme, kér v pratiki tako stoji. — Bodimo pametni! — ne obrekujmo mi sami svojiga slovenskiga národa!

*) Kaj ne ljubi otrozhizhi! val vefeli, takó ozhitno pohvaljeni biti? Le lépo hranite fvoje krajzerzhke tudi prihodnjizh; sakaj pravizhno saflushen ali pa prihranen denar zhloveka nar bolj vefeli. Vrednistvo,

Slovinci so terdni kristjanje in pobožni ljudje, ako ravno si kadaj kaj povejo od starih časov ali od slovenskih Sibil. Idi ob nedelji ali ob prazniku v kako slovensko cerkev in vidil bodeš, kakó naši ljudje na Krajskim pobožno molijo — kakó na Goriškim vsi z jednim glasam lépo pojó, kakó na Štajerskim, zvesto božjo besedo poslušajo; prepričal se bodeš, da je naše ljudstvo pobožno, da so Slovinci dobri kristjanje. — Obrekovati jedniga jedniga človeka že ni prav, koliko krivejši je po nedolžnim obdolžiti cel jeden rod, kakor da bi bili naši Slovinci polni samih krivih vér. — Bodimo pravični! mi sami proti sebi, proti svojimu narodu! Ako se mi Slovinci sami zametujemo, kdo nas bode spoštoval? — Kdor je sam sebi hud, komu bo dober? —

(Konec sledi.)

Zmes.

Rus svojo domovino imenuje sveto, Francoz svojo lépo, Angličan staro, Némec dobro, Čeh milo i. t. d. — Kako pa Krajnc svojo imenuje?

Gospod in Služabnik. „Zbudi me ob štirih, de se okoli petih na pot spraviva.“ — „Je že prav, le pozvonite.“

Število Judov primérja Bernoutti na šest milionov. Pol jih živí zunej Evrope, z druge polovine pa jih je čez poldrugi milion na Ruskim in Polskim, 6 sto in 70 tavžent na Avstrijskim, okoli 20 tavžent na Pruskim, 70 tavžent na Francozkim, 53 tavžent v Niederlandskim, 41 tavžent na Laškim, 25 tavžent v Anglii, 16 tavžent v Krakovskim skupvlaststvu.

Po rimskim iménoslovu (šematizmu), ki je ravno na svetlo prišel, so sv. Oče Papež 18. Kimovca t. l. 79. let dopolnili, in sedijo na rimskim prestolu od leta 1831, 2. Svečana. Sveto zbiraljše šteje 60 kardinalov. Od teh je nar stareji kardinal Tadini, od 85 let, nar mlaji pa knez Švarcenberg, ki ima 35 let. Število stanovništva v Rimu (zunej Judov) je bilo na koncu leta 1843, sto in sedemdeset tavžent, sedem sto in ena duš.

Popravek.

V opombi k spisu „Pohlevno uprašanje“ poprejšniga lista prosimo, de bi se v tretji verstí družiga reda od zdalej besede: „de si ravnosledni ostanemo,“ izpustile.

Shitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	19. Kosoperfka.		14. Kosoperfka.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mernik Pfhenize domazhe	1	20	1	23
1 „ „ banafhke	1	20	1	21
1 „ Turfhize . . .	—	—	1	—
1 „ Sorfhize . . .	—	—	1	3
1 „ Rèshi . . .	—	52	—	57
1 „ Jezhmena . . .	—	47	—	50
1 „ Profa . . .	—	51	—	57
1 „ Ajde . . .	—	47	—	54
1 „ Ovfa . . .	—	32	—	32

V Ljubljani. Natisnil in saloshil Joshef Blasnik.